



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 4 listopada 2024 r.

Poz. 8702

UCHWAŁA NR 21/1174/2024 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 23 października 2024 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1325) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

§ 14 uchwały Nr VI/66/2024 Rady Miasta Kalisza z dnia 26 września 2024 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków lub ujętych w gminnej ewidencji zabytków, położonych na terenie miasta Kalisza, z powodu sprzeczności z przepisami prawa wskazanymi w uzasadnieniu.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tutejszej Izbie w dniu 1 października 2024 r., Rada Miasta Kalisza, powołując się na art. 7 ust. 1 pkt 9 i art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 77 i art. 81 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, określiła zasady udzielenia dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków lub ujętych w gminnej ewidencji zabytków, położonych na terenie miasta Kalisza.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła Przedstawicieli Miasta o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały, wyznaczając termin jej rozpatrzenia na dzień 23 października 2024 r.

Rozpatrując sprawę uchwały na posiedzeniu w ww. dniu Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Stosownie do treści art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady gminy należy stanowienie w innych zastrzeżonych dla niej ustawami sprawach. Jak stanowi art. 7 ust. 1 pkt 9 ww. ustawy do zadań własnych gminy należą sprawy kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. Przepisem rangi ustawowej zawierającym upoważnienie dla rady gminy do uchwalania aktu prawa miejscowego w sprawie zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub ujętego w gminnej ewidencji zabytków jest art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1292), zgodnie z którym w trybie określonym odrębnymi przepisami dotacja na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków może być udzielona przez organ stanowiący gminy, powiatu lub samorządu województwa, na zasadach określonych w podjętej przez ten organ uchwale.

W oparciu o wyżej wymienione przepisy Rada Miasta Kalisza podjęła badaną uchwałę.

W § 6 ust. 1 uchwały Rada Miasta postanowiła, że: „*W przypadku ubiegania się o dotacje przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą, w tym działalność w zakresie rolnictwa lub rybołówstwa, na prace przy zabytkach wykorzystywanych w prowadzonej działalności gospodarczej, dotacja udzielona na podstawie niniejszej uchwały będzie stanowiła pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, (...)*”.

W uzasadnieniu do badanej uchwały poinformowano, że: „*Treść uchwały jako projekt programu pomocowego przewidującego udzielanie pomocy de minimis w trybie art. 7 ust.3 i 3a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 poz. 702), przekazana została pismami z w dnia 23.05.2024 roku do notyfikacji Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz ministrowi właściwemu ds. rolnictwa. Prezes UOKiK nie zgłosił żadnych uwag do projektu uchwały. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 14.06.2024 r. zawiadomił, że w związku z trwającymi pracami legislacyjnymi dot. zmiany aktów prawnych krajowych oraz przepisów Komisji (UE) regulujących udzielanie pomocy de minimis w rolnictwie, proponuje zmianę przepisu § 8 ust.2 lit. a) projektu uchwały, co zostało uwzględnione w niniejszej uchwale*”.

Mając powyższe na względzie Kolegium Izby przyjęło, że przy podejmowaniu badanej uchwały zostały spełnione wymogi wynikające z art. 7 ust. 3 i 3a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702).

Analiza badanej uchwały wykazała, że w § 14 uchwały Rada Miasta Kalisza postanowiła, że: „*Rozliczenie dotacji, zwrot dotacji niewykorzystanej lub wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem następuje w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2023 poz. 1270 z późn. zm.)*”.

Kolegium Izby wskazuje, iż zagadnienie zwrotu dotacji zostało uregulowane w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530), tj. w art. 251 ustawy odnoszącym się do zwrotu dotacji niewykorzystanych w terminie oraz w art. 252 ustawy odnoszącym się do zwrotu dotacji wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem oraz pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości. Postanowienie przywołanego powyżej § 14 uchwały zawęża (ogranicza) sytuacje, w których zgodnie z ww. przepisami ustawy o finansach publicznych winien nastąpić zwrot dotacji jedynie do wskazanego w nim przypadku skutkującego zwrotem dotacji (tj. dotacji niewykorzystanej lub wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem). W ocenie Kolegium Izby postanowienie § 14 badanej uchwały modyfikuje regulacje przepisu art. 251 i 252 ustawy o finansach publicznych, a tym samym narusza je w sposób istotny, co stanowi podstawę do stwierdzenia jego nieważności.

Organ stanowiący, uchwalając akt prawa miejscowego, nie może regulować tego, co zostało uregulowane ustawą, jak również dokonywać zmian przepisów ustawy. Pogląd taki jest również prezentowany w orzecznictwie administracyjnym. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 25 marca 2003 r., sygn. akt II SA/Wr 2572/02, jasno wskazał, że narusza powszechnie obowiązujący porządek prawny w stopniu istotnym nie tylko regulowanie przez gminę raz jeszcze tego, co zostało już zamieszczone w źródle powszechnie obowiązującego prawa, lecz także modyfikowanie przepisu ustawowego przez akt wykonawczy niższego rzędu, co jest możliwe tylko w granicach wyraźnie przewidzianego upoważnienia ustawowego. W uchwale można natomiast odesłać do stosowania odpowiednich przepisów ustawy.

W ocenie Kolegium Izby powtórzenie regulacji ustawowych lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalna także z uwagi na fakt, iż trzeba się liczyć z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 3 listopada 2011 r., sygn. akt II SA/Wr 518/11).

Dalsza analiza badanej uchwały wykazała, że w § 10 ust. 5 pkt 5 zawarto postanowienie o treści: „*5. Nie podlegają dalszej ocenie wnioski, które nie spełniają wymogów formalnych, tj.: (...) 5) zawierające błędy formalne, które nie zostały uzupełnione w terminie, o którym mowa w ust. 2.*”. Natomiast postanowienia dotyczące terminu uzupełniania braków formalnych we wniosku zawiera ust. 3.

Podobnie w § 10 ust. 6 uchwały postanowiono: „*Właściwa merytorycznie komórka organizacyjna Urzędu Miasta Kalisza, po dokonaniu oceny formalnej wniosków, sporządza zestawienie wniosków spełniających i niespełniających wymogów formalnych, które przekazuje Komisji, o której mowa w ust. 6.*”. Natomiast postanowienia dotyczące powołania Komisji zawarto w ust. 7.

Kolegium Izby wskazuje również na występujące rozbieżności w załączniku do uchwały, stanowiącym wniosek o udzielenie dotacji, w zakresie pkt 7 i 8 wykazu obowiązkowych załączników do wniosku z postanowieniami § 7 ust. 3 badanej uchwały, w którym Rada Miasta postanowiła o dokumentach jakie należy załączyć do wniosku.

Ponadto w podstawie prawnej badanej uchwały podano błędne dane promulgacyjne ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami tj. Dz. U. 2022 r. poz. 840 z późn. zm., zamiast Dz. U. z 2024 r. poz. 1292.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby stwierdziło nieważność badanej uchwały w zakresie określonym w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.